

Γράφει η **Φωφώ Μουτοπούλου - Φωτεινούλου**, Εκπαιδευτικός - Ειδική Παιδαγωγός, Σύμβουλος Σπουδών “Ευμέλεια” Κέντρο Μελέτης Μόρφωσης Πολιτισμού

Κάθε Παρασκευή απόγευμα η δασκάλα της Δανάης ζητάει από τους μαθητές της να βγάλουν ένα κομμάτι χαρτί και να γράψουν τα ονόματα τεσσάρων παιδιών με τα οποία θα ήθελαν να καθίσουν μαζί την επόμενη εβδομάδα. Τα παιδιά γνωρίζουν ότι αυτές τους οι επιθυμίες μπορεί να πραγματοποιηθούν, μπορεί όμως και όχι.

Ζητάει επίσης από τα παιδιά να γράψουν στο χαρτί το όνομα ενός μαθητή που κατά τη γνώμη τους ήταν εξαιρετικός την εβδομάδα που πέρασε. Τα χαρτάκια τους παραδίδονται στην ίδια πριν σχολάσουν και φύγουν για το σπίτι τους.

Η δασκάλα της Δανάης την Παρασκευή το απόγευμα βγάζει αυτά τα χαρτάκια από την τσάντα της, τα τοποθετεί μπροστά της και τα μελετά. Ψάχνει για μοτίβα.

- Ποιον δεν θέλει κανείς να έχει για διπλανό;
- Ποιος δεν ξέρει καν ποιον να ζητήσει για διπλανό;
- Ποιος περνάει απαρατήρητος και δεν προτείνεται ποτέ;
- Ποιος είχε αρκετούς φίλους την προηγούμενη εβδομάδα και κανέναν αυτή την εβδομάδα;

ΒΛΕΠΕΤΕ, Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΤΗΣ ΔΑΝΑΗΣ ΔΕΝ ΨΑΧΝΕΙ ΣΤ’ ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΜΑΘΗΤΗ. Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΤΗΣ ΔΑΝΑΗΣ ΨΑΧΝΕΙ ΓΙΑ ΤΑ ΜΟΝΑΧΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ. ΨΑΧΝΕΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΔΥΣΚΟΛΕΥΟΝΤΑΙ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΥΝ ΜΕ ΑΛΛΑ ΠΑΙΔΙΑ. ΕΝΤΟΠΙΖΕΙ ΤΑ

ΜΙΚΡΑ ΕΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΠΕΡΝΟΥΝ ΑΠΑΡΑΤΗΡΗΤΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ.
ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΙ ΠΟΙΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΑ ΠΡΟΤΕΡΗΜΑΤΑ ΠΕΡΝΟΥΝ ΑΠΑΡΑΤΗΡΗΤΑ ΑΠ' ΤΟΥΣ
ΣΥΜΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥΣ.

Ως δασκάλα, γονιός, γιαγιά και άνθρωπος που πέρασε περισσότερα από 40 χρόνια με τα παιδιά θεωρώ ότι η ενέργεια αυτή της δασκάλας είναι η πιο έξυπνη στρατηγική αγάπης και πραγματικού ενδιαφέροντος δασκάλας προς τους μαθητές της. Είναι σαν να παίρνει την ακτινογραφία της τάξης και να κοιτά κάτω απ' την επιφάνεια των πραγμάτων, κάτω από τους πλασματικούς τις περισσότερες φορές βαθμούς, κάτω από τους δήθεν εξαιρετικούς μαθητές, κατευθείαν μέσα στις καρδιές όλων των παιδιών. Είναι σαν να βγάζει χρυσό απ' το χρυσωρυχείο. Ο χρυσός είναι αυτά τα μικρά που χρειάζονται τους δασκάλους και γενικά τους ενήλικες να επεμβαίνουν και να τα διδάσκουν την ουσία της ευτυχίας.

Να τα διδάσκουν πώς να κάνουν φίλους, πώς να συμμετέχουν στην ομάδα, πώς να συνεργάζονται και πως η πιο σημαντική λέξη στη ζωή τους είναι το «εμείς» και όχι το «εγώ». Μόνο τότε θ' αλλάξει η παιδεία, θ' αλλάξουν οι πολίτες, θ' αλλάξει η Ελλάδα, θ' αλλάξουν οι πολιτικοί και δεν θα μας απαντούν στην κάθε ανέντιμη πράξη τους «Αυτά έχει η πολιτική».